

"הַשְׁרַח הַחֲלָבִי" לַתּוֹרָה

תרגום התורה לערבית-יהודית שבפי יהודי ארם-צובא (חלב)

ספר במדבר
פרשת מסעי

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם-צובא (חלב)
תל-אביב תשס"ו - 2005

© כל הזכויות שמורות למרכז העולמי למורשת יהדות ארם צובא (חלב) המבקש לצטט מהספר

רשאי לעשות כן, בתנאי שיציין את שם הספר, ואת שם המוסד שהוציאו לאור:

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם צובא (חלב)

מ אשר-בה: ויתן משה את-

הגלעד למכיר בן-מנשה וישב

מא בה: ואיר בן-מנשה הלך

וילכד את-חותיהם ויקרא

מב אתהן חות ואיר: ונבח הלך

וילכד את-קנת ואת-בנתיה

ויקרא לה נבח בשמו:

מסעי

לג אלה מסעי בני-ישראל אשר ס

יצאו מארץ מצרים לצבאתם

ב ביד-משה ואהרן: וכתב משה

את-מוצאיהם למסעיהם

על-פי יהוה ואלה מסעיהם

ג למוצאיהם: ויסעו מרעמסס

בחדש הראשון בחמשה עשר

יום לחדש הראשון ממחרת

הפסח יצאו בני-ישראל

ביר רמה לעיני כל-מצרים:

* ומצרים מקברים את אשר

הכה יהוה בהם כל-בכור

ובאלהיהם עשה יהוה

ה שפטים: ויסעו בני-ישראל

ו מרעמסס ויחנו בספת: ויסעו

מספת ויחנו באתם אשר

* בקצה המדבר: ויסעו מאתם

וישב על-פי החירת אשר

על-פני בעל צפון ויחנו לפני

ח מגדל: ויסעו מפני החירת

ויעברו בתוך-הים המדברה

וילכו דרך שלשת ימים

במדבר אתם ויחנו במרה:

ט ויסעו ממרה ויבאו אילמה

ובאילים שתיים עשרה עינת

מים ושבעים תמרים ויחנו-

י שם: ויסעו מאילם ויחנו על-

יא ים-סוף: ויסעו מים-סוף ויחנו

יב במדבר-סין: ויסעו ממדבר-

יג סין ויחנו בדפקה: ויסעו

יד מדפקה ויחנו באלוש: ויסעו

מאלוש ויחנו ברפידם ולא-

היה שם מים לעם לשותות:

טו ויסעו מרפידם ויחנו במדבר

טז סיני: ויסעו ממדבר סיני

יז ויחנו בקברת התאוה: ויסעו

מקברת התאוה ויחנו בחצרת:

יח ויסעו מחצרת ויחנו ברתמה:

יט ויסעו מרתמה ויחנו ברמן

כ פרץ: ויסעו מרמן פרץ ויחנו

כא בלבנה: ויסעו מלבנה ויחנו

כב ברסה: ויסעו מרסה ויחנו

כג בקהלתה: ויסעו מקהלתה

כד ויחנו בהר-שפר: ויסעו מהר-

כה שפר ויחנו בחרדה: ויסעו

כו מחרדה ויחנו במקהלת: ויסעו

כז ממקהלת ויחנו בתחת: ויסעו

כח מתחת ויחנו בתרח: ויסעו

כט מתרח ויחנו במתקה: ויסעו

ממתקה ויחנו בחשמנה:

ל ויסעו מחשמנה ויחנו

לא במסרות: ויסעו ממסרות

לב ויחנו בבני יעקן: ויסעו מבני

לג יעקן ויחנו בחר הגדגד: ויסעו

מחר הגדגד ויחנו ביטבתה:

לד ויסעו מיטבתה ויחנו בעברנה:

לה ויסעו מעברנה ויחנו בעצין

לו גבר: ויסעו מעצין גבר ויחנו

לז במדבר-צן הוא קדש: ויסעו

מקדש ויחנו בהר ההר בקצה

לח ארץ אדום: ויעל אהרן הכהן

אל-הר ההר על-פי יהוה

וימת שם בשנת הארבעים

לצאת בני-ישראל מארץ

מצרים בחדש החמישי באחד

לט לחדש: ואהרן בן-שלש

ועשרים ומאת שנה במתו

בהר ההר:

מ וישמע הכנעני מלך ערד

והוא-ישב בנגב בארץ כנען

מא בבא בני ישראל: ויסעו מהר

מב ההר ויחנו בעלמנה: ויסעו

מג בעלמנה ויחנו בפונן: ויסעו

מד מפונן ויחנו באבת: ויסעו

מאבת ויחנו בעיי העברים

מה בגבול מואב: ויסעו מעיים

מו ויחנו בדיבן גד: ויסעו מדיבן

גד ויחנו בעלמן דבלתימה:

מז ויסעו מעלמן דבלתימה ויחנו

מח בהרי העברים לפני נבו: ויסעו

מהרי העברים ויחנו בערבת

מט מואב על ירדן ירחו: ויחנו על-

מן רמון פרץ וחאטו פי לבנה: 21. ויסעו - ורחלו מן לבנה וחאטו פי רסה: 22. ויסעו - ורחלו מן רסה וחאטו פי קהלתה: 23. ויסעו - ורחלו מן קהלתה וחאטו פי הר שפר: 24. ויסעו - ורחלו מן הר שפר וחאטו פי חרדה: 25. ויסעו - ורחלו מן חרדה וחאטו פי מקהלות: 26. ויסעו - ורחלו מן מקהלות וחאטו פי תחת: 27. ויסעו - ורחלו מן תחת וחאטו פי תרח: 28. ויסעו - ורחלו מן תרח וחאטו פי מתקה: 29. ויסעו - ורחלו מן מתקה וחאטו פי חשמנה: 30. ויסעו - ורחלו מן חשמנה וחאטו פי מוסרות: 31. ויסעו - ורחלו מן מוסרות וחאטו פי בנין יעקן: 32. ויסעו - ורחלו מן בנין יעקן וחאטו פי חר גדר: 33. ויסעו - ורחלו מן חר גדר וחאטו פי יטבתה: 34. ויסעו - ורחלו מן יטבתה וחאטו פי עברונה: 35. ויסעו - ורחלו מן עברונה וחאטו פי עציון גבר: 36. ויסעו - ורחלו מעציון גבר וחאטו פי בר צין היא קדש: 37. ויסעו - ורחלו מן קדש וחאטו פי עלווית אלגבל פי טרף ארץ אדום: 38. ויעל - וטיליע אהרון אלכאדים אלא עלווית אלגבל עלא קול אללה ומת תם פי סנת אלארבעין לכרוג בנין ישראל מן ארץ מצר פי שהר אלכאמיס פי ואחיד לישרה: 39. ואהרן - ואהרון איבין מייה ותלתא ועשרין סניה פי מותו פי עלווית אלגבל: 40. וישמע - וסימיע אלכנעני מליך ערד והוא גאליס פיל קבליה פי ארץ כנען פי מגי בנין ישראל: 41. ויסעו - ורחלו מן עלווית אלגבל וחאטו פי צלמונה: 42. ויסעו - ורחלו מן צלמונה וחאטו פי פונון: 43. ויסעו - ורחלו מן פונון וחאטו פי אובות: 44. ויסעו - ורחלו מן אובות וחאטו פי גזאיר אלקטועה פי תיכים מואב: 45. ויסעו - ורחלו מן עיים וחאטו פי דיבון גר: 46. ויסעו - ורחלו מן דיבון גר וחאטו פי עלמון דבלתימה: 47. ויסעו - ורחלו מן עלמון דבלתימה וחאטו פי גבל ליקטועא קדאם נבו: 48. ויסעו - ורחלו מן גבל ליקטועה וחאטו פי סהלית מואב עלא שט ירחו: 49. ויחנו - וחאטו עלא אלשט מן

אלדי פיהא: 40. ויתן - ועטא מוסה אלא אלגלעד למכיר איבין מנשה וגלס פיהא: 41. ויאיר איבין מנשה מיצי וסתמלך אלא צייעהון וסמא ליהון צייעא יאיר: 42. ונבח מיצי וסתמלך אלא קנת ואלא צייעהא וסמא ליהא נבח פי איסמו:

לג

מסעי 1. אלה - הדולי מראחיל בנין ישראל אלדי כרגו מן ארץ מצר לעסכרהון פי יד מוסה ואהרון: 2. ויכתב - וכתב מוסה אלא כרוגהון למרחלהון עלא קול אללה והדולי למרחלהון לכרוגהון: 3. ויסעו - ורחלו מן רעמסס פי שהר אלאוולאני פי כמסתעטר יום לשהר אלאוולאני מן תאני יום אלפסח כרגו בנין ישראל פי סגעא עאלייה לחצרית גמיע מצריין: 4. ומצרים מדפנין אלא אלדי צרב אללה פיהון גמיע ביכיר ופי מעבודתהון ציניע אללה אחכם: 5. ויסעו - ורחלו בנין ישראל מן רעמסס וחאטו פי סכות: 6. ויסעו - ורחלו מן סכות וחאטו פי אתם אלדי פי טרף אלכבאר: 7. ויסעו - ורחלו מן אתם וריגיע עלא תים אלחירת אלדי עלא קידאם צנאם צפון וחאטו קדאם מגרול: 8. ויסעו - ורחלו מן קדאם אלחירת ופאתו פי וצט אלכבאר אלכבאר ומציו טריק תלאת אייאם פי באר אתם וחאטו פי מרה: 9. ויסעו - ורחלו מן מרה ואיגו לאלים ופי אלים תנעטר אעיון מא וסבעין נכ<ל>יה וחאטו תם: 10. ויסעו - ורחלו מן אלים וחאטו עלא בחר אלקנזום: 11. ויסעו - ורחלו מן בחר אלקנזום וחאטו פי בר צין: 12. ויסעו - ורחלו מן בר סין וחאטו פי דפקה: 13. ויסעו - ורחלו מדפקה וחאטו פי אלוש: 14. ויסעו - ורחלו מן אלוש וחאטו פי רפידים ולם כאן תם מא לל קום לישרבו: 15. ויסעו - ורחלו מן רפידים וחאטו פי בר סיני: 16. ויסעו - ורחלו מן בר סיני וחאטו פי קבור שהווייה: 17. ויסעו - ורחלו מן קבור שהווייה וחאטו פי חצרות: 18. ויסעו - ורחלו מן חצרות וחאטו פי רתמה: 19. ויסעו - ורחלו מן רתמה וחאטו פי רמון פרץ: 20. ויסעו - ורחלו

את שם המקום: מעלה ההר, בניגוד לת"א, שתרגם: הור טורא, וכן בפסוקים 38, 39, 41. 40. כנגב - תרגם קבליה - דרום. 44. בעי העברים - תרגם את שם המקום כאילו היה כתוב איי (!) המעברים, אבל בפסוק הבא השאיר את המילה בלא תרגום. 47. בהרי העברים - תרגם את שם המקום בהרי העברים, וכן בפסוק 48. 48. ירדן - נהר, כמו בשאר

אלאם - נרדפים. מנקולאת - מועתקות. 41. חותיהם - וכן בד. ג. צייעהון או קצבאתהום - כפריהם (כת"א: כפרנהא) או שדה קנים שלהם. 7. בעל צפון - תרגם את בעל - פסל, עבודה זרה. 16. בקברת התאחז - תרגם את שם המקום לערבית, וכן בפסוק 17. 37. בהר חתר - תרגם

הִירְדֵּן מִבֵּית הַיְשֻׁמֹּת עַד אֲבֹל
הַשְּׁטִיט בְּעֶרְבַת מוֹאָב:
וַיֹּדְבֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל-יְרֵדוֹן יְרֵחוֹ
לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם עֲבָרִים
אֶת-הַיְרֵדֹן אֶל-אַרְץ כְּנָעַן:
וְהוֹרִשְׁתֶּם אֶת-כָּל-יֹשְׁבֵי
הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְאֲבֹדְתֶם אֶת
כָּל-מִשְׁכֵּינֵתְם וְאֶת כָּל-צִלְמֵי
מִסְכֹּתְכֶם תֹּאבְדוּ וְאֶת כָּל-
בְּמוֹתֶם תִּשְׁמִידוּ: וְהוֹרִשְׁתֶּם
אֶת-הָאָרֶץ וּשְׁבַתֶם-בָּהּ כִּי
לָכֶם נָתַתִּי אֶת-הָאָרֶץ לְרִשְׁתָּ
אֹתָהּ: וְהִתְנַחֲלֹתֶם אֶת-הָאָרֶץ
בְּגֹרֶל לְמִשְׁפַּחְתֵּיכֶם לְרֹב תִּרְבּוּ
אֶת-נַחֲלָתוֹ וּלְמַעַט תִּמְעִיט
אֶת-נַחֲלָתוֹ אֶל-אֲשֶׁר-יֵצֵא לוֹ
שֵׁמָּה הַגֹּרֶל לוֹ יִהְיֶה לְמִטּוֹת
אֲבֹתֵיכֶם תִּתְנַחֲלוּ: וְאִם-לֹא
תוֹרִישׁוּ אֶת-יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
מִפְּנֵיכֶם וְהָיָה אֲשֶׁר תוֹתִירוּ
מֵהֶם לְשָׂכִים בְּעֵינֵיכֶם וּלְצִנִּינִם
בְּצֻדֵיכֶם וְצָרְרוּ אֹתְכֶם עַל-
הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ:
וְהָיָה כֹּאשֶׁר דִּמִּיתִי לַעֲשׂוֹת
לָהֶם אֲעִשֶׂה לָכֶם:
לְדָא וַיֹּדְבֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: ס
ב צוֹ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ

אֲלֵהֶם כִּי-אַתֶּם בָּאִים אֶל-
הָאָרֶץ כְּנָעַן זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר
תִּפְּל לָכֶם בְּנַחֲלָה אֶרֶץ כְּנָעַן
לְגַבְלָתֶיהָ: וְהָיָה לָכֶם פֶּאֶת-
גִּבַּב מִמִּדְבַּר-צֶן עַל-יְדֵי אֲדוֹם
וְהָיָה לָכֶם גִּבּוֹל גִּבַּב מִקְצֵה
יָם-הַמֶּלַח קְדֵמָה: וְנֹסֵב לָכֶם
הַגִּבּוֹל מִגִּבַּב לַמַּעֲלָה עַקְרֹבִים
וְעֶבֶר צִנָּה וְהָיָה תוֹצְאָתוֹ מִגִּבַּב
לְקֹדֶשׁ בְּרָנֶע וּיֵצֵא חֲצֵר-אֲדָר
וְעֶבֶר עֲצֻמָּנָה: וְנֹסֵב הַגִּבּוֹל
מִעֲצֻמֹּן נַחֲלָה מִצְרִים וְהָיָה
י תוֹצְאָתוֹ הַיַּמָּה: וְגִבּוֹל יָם
וְהָיָה לָכֶם הַיָּם הַגָּדוֹל וְגִבּוֹל
זֶה-יִהְיֶה לָכֶם גִּבּוֹל יָם: וְזֶה-
יִהְיֶה לָכֶם גִּבּוֹל צֶפּוֹן מִן-הַיָּם
הַגָּדוֹל תִּתָּאוּ לָכֶם הַר הַהָרִ:
ח מֵהָר הַהָר תִּתָּאוּ לְבֹא חֲמַת
וְהָיָה תוֹצְאָת הַגִּבּוֹל צִדְדָה:
ט וּיֵצֵא הַגִּבּוֹל זָפְרָנָה וְהָיָה
תוֹצְאָתוֹ חֲצֵר עֵינָן זֶה-יִהְיֶה
י לָכֶם גִּבּוֹל צֶפּוֹן: וְהִתְאֵוִיתֶם
לָכֶם לְגִבּוֹל קְדֵמָה מִחֲצֵר עֵינָן
יא שְׁפִמָּה: וַיֵּרֶד הַגִּבּוֹל מִשְׁפָּם
הַרְבֵּלָה מִקְדָּם לְעֵין וַיֵּרֶד הַגִּבּוֹל
וּמִחָה עַל-כֶּתֶף יָם-כְּנָזֶת
יב קְדֵמָה: וַיֵּרֶד הַגִּבּוֹל הַיַּרְדֵּנָה
וְהָיָה תוֹצְאָתוֹ יָם הַמֶּלַח זֹאת
תִּהְיֶה לָכֶם הָאָרֶץ לְגַבְלָתֶיהָ
יג סָבִיב: וּיֵצֵא מֹשֶׁה אֶת-בְּנֵי

יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֹאת הָאָרֶץ
אֲשֶׁר תִּתְנַחֲלוּ אֹתָהּ בְּגֹרֶל
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לָתֵת לְתַשְׁעַת
יד הַמִּטּוֹת וַחֲצֵי הַמִּטָּה: כִּי לַקְחוֹ
מִטָּה בְנֵי הָרָאוּבֵנִי לְבֵית אֲבֹתָם
וּמִטָּה בְנֵי-הַגָּדִי לְבֵית אֲבֹתָם
וַחֲצֵי מִטָּה מִנְּשֵׂה לַקְחוֹ
טו נַחֲלָתָם: שְׁנֵי הַמִּטּוֹת וַחֲצֵי
הַמִּטָּה לַקְחוֹ נַחֲלָתָם מֵעֶבֶר
לְיֵרֵדוֹן יְרֵחוֹ קְדֵמָה מִזְרַחָה:
טז וַיֹּדְבֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:
יז אֱלֹהֵי שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-
יִנַּחֲלוּ לָכֶם אֶת-הָאָרֶץ אֵלֶּזָּר
יח הַכֹּהֵן וְיִהוֹשֻׁעַ בֶּן-נוּן: וְנָשִׂיא
אֶחָד נָשִׂיא אֶחָד מִמִּטָּה תִקְחוּ
יט לְנַחֲלֵי אֶת-הָאָרֶץ: וְאֵלֶּה שְׁמוֹת
הָאֲנָשִׁים לְמִטָּה יְהוּדָה כָּלָב
כ בֶּן-יִפְנָה: וּלְמִטָּה בְנֵי שְׁמֵעוֹן
כא שְׁמוּאֵל בֶּן-עֲמִיהוּד: לְמִטָּה
בְּנֵימָן אֱלִידָד בֶּן-כְּסִלּוֹן:
כב וּלְמִטָּה בְּנֵי-דָן נָשִׂיא בְּקִי בֶן-
כג יִגָּלִי: לְבְנֵי יוֹסֵף לְמִטָּה בְנֵי-
כד מְנַשֶּׁה נָשִׂיא חֲנִיָּאל בֶּן-אֶפְרַיִם:
כה וּלְמִטָּה בְנֵי-אֶפְרַיִם נָשִׂיא
כז קִמּוּאֵל בֶּן-שַׁפְטָן: וּלְמִטָּה
בְּנֵי-זְבוּלֹן נָשִׂיא אֱלִיעֶזֶר בֶּן-
טז פְּרֹנָה: וּלְמִטָּה בְנֵי-יִשָּׁשְׁכָר
נָשִׂיא פְּלִטְיָאֵל בֶּן-עֲזֹן:
כז וּלְמִטָּה בְנֵי-אֲשֶׁר נָשִׂיא

וְהָיָה

ליכון תכים שמאל מן אלבחר עצים תדוורו ליכון עלווית גבל: 8. מהר - מן עלווית אלגבל תחוואטו למגי חמת ויכונו כרוג תכים צרדה: 9. ויצא - ויכרוג תכים זפרנה ויכונו כרוגו חצר עינן האדא יכון ליכון תכים שמאל: 10. והתאויתם - ותחוואטו ליכון לתכים שרקו מן חצר עינן שפמה: 11. וירד - וינזיל תכים משפם הרבלה מן שרק לעין וינזיל תכים ויצאל עלא גנאב בחר כנרת שרקו: 12. וירד - וינזיל תכים לל ירדנה ויכונו כרוגו בחר אלמאליח האדי תכון ליכון אלארץ לתכמתהא מסתדיר: 13. ויצא - ויצא מוסה אלא בנין ישראל קאיילא האדי אלארץ אלדי תסתוורתו ליהא פיל קרעא אללה ליעטי לתסע אלעצבאט וניציף אלעיביט: 14. כי - אין אכאדו ציביט בנין רובני לבית אבתהון וציביט בנין גדי לבית אבתהון וניציף סיביט מנשה אכדו ורתתהון: 15. שני - תנין אלעיביט וניציף אלעיביט אכדו ורתתהון מן קסע לשאט ירחו דאכיל שרקו:

16. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה קאיילא: 17. אלה - הדולי איסמי אלארגל אלדי יוורתו ליכון אלא אלארץ אלעזר אלכאדים ויהושע איבין נון: 18. ונשיא - ושריף ואחיד שריף ואחיד מן ציביט תכדו ליוורתו אלא אלארץ: 19. ואלה - והדולי איסמי אלארגל לציביט יהודה כלב איבין יפונה: 20. ולמטה - ולציביט בנין שמעון שמואל איבין עמיהוד: 21. למטה - לציביט בנימין אלידד איבין כסלון: 22. ולמטה - ולציביט בנין דן שריף בקי איבין יגלי: 23. לבני - לבנין יוסף לציביט בנין מנשה שריף חניאל איבין אפד: 24. ולמטה - ולציביט בנין אפרים שריף קמואל איבין שפטון: 25. ולמטה - ולציביט בנין זבולון שריף אליצפן איבין פרנך: 26. ולמטה - ולציביט בנין יששכר שריף פלטיאל איבין עזן: 27. ולמטה -

בית ישמות חיתא סהלית אלשטים פי סהלית מואב: 50. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה פי סהלית מואב עלא שט ירחו קאיילא: 51. דבר - כאלים אלא בנין ישראל ותקול אליהון אין אינתו פאיתין אלא אלשאט אלא ארץ כנען: 52. והורשתם - ותהגגו אלא גמיע סיכאן אלארץ מן קדמכון ותהלכו אלא גמיע נקשתהון ואלא גמיע אצנאם מסבוכתהון תהלכו ואלא גמיע מצטבהון תפנו: 53. והורשתם - ותוורתו אלא אלארץ ותגלסו פיהא אין ליכון עאטית אלא אלארץ לתוורתו ליהא: 54. והתנחלתם - ותסתוורתו אלא אלארץ פיל קרעא לאטואיפכון ללכתיר תכתרו אלא ורתתו ולל קליל תקליל אלא ורתתו אלא אלדי יכרוג לו תם אלקרעא לו יכון לאצבאט אבתכון תוורתו: 55. ואם - ואנכאן לם תהגגו אלא סכאן אלארץ מן קדמכון ויכון אלדי תפצלו מנהון ליסכאן פי ענכון ולשכוכ פי [ענכון] גנככון ויציקו ליכון עלא אלארץ אלדי אינתו גאלסין פיהא: 56. והיה - ויכון כאלדי חסבת לאצנע ליהון אצנע ליכון:

לד

1. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה קאיילא: 2. צו - וואצי אלא בנין ישראל ותקול אליהון אין אנתו גאיין אלא ארץ כנען האדי אלארץ אלדי תקע ליכון פיל ורתייה ארץ כנען לתכומתהא: 3. והיה - ויכון ליכון גאהית קבליה מן בר צין עלא חאפית אדום ויכון ליכון תכים קבליה מן שרף בחר אלמאליח שרקו: 4. ונסב - ויחאוויט ליכון תכים קיבלי לטלעית עקרבים ויפות לצין ויכון כרוגו מן אלקבליה לקדש ברנע ויכרוג חצר אדר ויפות עצמונה: 5. ונסב - ויחאוויט תכים מן עצמון אודייה מצר ויכון כרוגו גרבי: 6. וגבול - ותכים בחר ויכון ליכון בחר עצים ותכים האדא יכון ליכון תכים בחר: 7. וזה - והאדא יכון

אדום: ד: טכאן אדום - מקום אדום. 4. ונסב - ב: וינדר. ג: וידור - נרפים. למעלה עקרבם - תרגם רק את המילה הראשונה, וכן בד: ג: טלעית אלעקאריב - תרגם את שתי המילים. 6. ים - ים. ב: מערב, כשתי ההיקריות בפסוקו, כשם שכולם, כולל תרגומו, תרגמו את היטה שבפסוק הקודם: גרבי - מערב. הגדול - העצום. בד: אלכביר - הגדול. 7. הר החר - מעלה החר. בד: ראם אלגבל - ראש החר, וכן בהמשך. 10. והתאויתם - ותסובכו. ב: ותיסו - ותעשו. ג: ותתלמו, ותדוורו, ותמילו - ותגבילו, ותסובכו, ותמו. ד: ותדוורו - ותסובכו. 11. כתף - צד. בד: כתף. ג: רכאן - צד. כנרת - השאר את השם העברי, וכן ד: ב: טבאריה - טבריה. 13. אשר צוח - דילג על תרגום שתי מילים אלה. בד: אלדי ווצה. 14. בני הראובני - בד: בני ראובן.

מקומות, כולל בפסוק הבא. 52. משכיתם - פיתוחיהם, ב: מסאגידהון - מסגדיהם, כת"א (סגדתהון), וכפירוש רש"י: כתרנומו, בית סגדתהון, על שם שהיו מסבכים את הקרקע ברצפת אבנים של שיש להשתחוות עליהן בפישוט ידים ורגלים. ג: נקשתהון, זראפאתהון - מילים נרדפות לפיתוחים. ד: חסר תרגום המילה. 55. תותירו - וכן ד: ב: תיבכו - נרדפים. לשכים - ליתדות, וכן ג: כפירוש רש"י: ליתדות המנקרות עיניכם. ב: לילסכיכו, צורת רבים אחרת של סוכאך שבתרגומים אכ"ל. ולצנינם - לקוצים, וכן בג: כפירוש הרמב"ע: שהם מכות בשוט או קוצים חדים, כמו צנים פחים.

לד

2. תפל לכם - וכן ד: ב: תווקע. ג: תקאע לכון או תתקסם - תיפול לכם או תתחלק. 3. על ידי אדום - על גדת אדום. ב: גבול אדום, כת"א (תחוטי

כח אחיהוד בן-שלמי: ולמטה
בני-נפתלי נשיא פרהאל בן-
כט עמיהוד: אלה אשר ציה יהוה
לנחל את-בני-ישראל בארץ
כנען:

חמישי
לה א וידבר יהוה אל-משה בערבת
ב מואב על-יבדן ורחו לאמר: צו
את-בני ישראל ונתנו ללויים
מנחלת אחוזתם ערים לשבת
ומגרש לערים סביבותיהם
ג תתנו ללויים: והיו הערים
להם לשבת ומגרשיהם יהיו
לבהמתם ולרכשם ולכל
ד חיתם: ומגרשי הערים אשר
תתנו ללויים מקיר העיר
והוצה אלף אמה סביב:
ה ומדתם מחוץ לעיר את-פאת-
קדמה אלפים באמה ואת-
פאת-נגב אלפים באמה
ואת-פאת-ים | אלפים באמה
ואת פאת צפון אלפים באמה
והעיר בתוך זה יהיה להם
ו מגרשי הערים: ואת הערים
אשר תתנו ללויים את שש-
ערי המקלט אשר תתנו לנס
שמה הרצח ועליהם תתנו
ז ארבעים ושתים עיר: כל-
הערים אשר תתנו ללויים
ארבעים ושמנה עיר אתהן

ח ואת-מגרשיהן: והערים אשר
תתנו מאחוזת בני-ישראל
מאת הרב תרבו ומאת המעט
תמעיטו איש כפי נחלתו אשר
ינחלו יתן מעריו ללויים:

שישי
(שביעי)
ט וידבר יהוה אל-משה לאמר: ס
י דבר אל-בני ישראל ואמרת
אלהם פי אתם עברים את-
יא היבדן ארצה כנען: והקדיתם
לכם ערים ערי מקלט תהיינה
לכם ונס שמה רצח מכה-נפש
יב בשגגה: והיו לכם הערים
למקלט מגאל ולא ימות
הרצח עד-עמדו לפני העדה
יג למשפט: והערים אשר תתנו
שש-ערי מקלט תהיינה לכם:
יד את | שלש הערים תתנו מעבר
ליבדן ואת שלש הערים
תתנו בארץ כנען ערי מקלט
טו תהיינה: לבני ישראל ולגר
ולתושב בתוכם תהיינה שש-
הערים האלה למקלט לננס
שמה כל-מכה-נפש בשגגה:
טז ואם בכלי ברזל | הפכו וימת
רצח הוא מות וימת הרצח:
ז ואם באבן יד אשר-ימות בה
הפכו וימת רצח הוא מות
ח וימת הרצח: או בכלי עץ-יד
אשר-ימות בו הפכו וימת

רצח הוא מות וימת הרצח:
יט גאל הדם הוא ימית את-
הרצח בפגעו-בו הוא ימתנו:
כ ואם-בשנאה יהדפנו או-
כא השליך עליו בצדיה וימת: או
באיבה הפכו בידו וימת מות-
וימת המכה רצח הוא גאל
הדם ימית את-הרצח בפגעו-
כב בו: ואם-בפפת פלא-איבה
הדפו או-השליך עליו כל-
כג כלי פלא צדיה: או בכל-אבן
אשר-ימות בה פלא ראות
ויפל עליו וימת והוא לא-אויב
כד לו ולא מבקש רעתו: ושפטו
העדה בין המכה ובין גאל
הדם על המשפטים האלה:
כה והצילו העדה את-הרצח מיד
גאל הדם והשיבו אתו העדה
אל-עיר מקלטו אשר-נס
שמה וישב בה עד-מות הפהן
הגדל אשר-משח אתו בשמן
כו הקדש: ואם-יצא וצא הרצח
את-גבול עיר מקלטו אשר
כז ינוס שמה: ומצא אתו גאל
הדם מחוץ לגבול עיר מקלטו
ורצח גאל הדם את-הרצח אין
כח לו דם: כי בעיר מקלטו ישב
עד-מות הפהן הגדל ואחרי
מות הפהן הגדל ישוב הרצח
כט אל-ארץ אחוזתו: והיו אלה

תגעלו סית קורא תכליץ תכון ליכון: 14. את - אלא תלת קורא תגעלו מן קאטיע לשאט ואלא תלת קורא תגעלו פי ארץ כנען קורא תכליץ יכוננו: 15. לבני - לבנין ישראל ולל גאריב וליסאכין פי מבינהון יכוננו סית קורא הדולי לסהליה ליהרוב תם גמיע צאריב נפס פיל גלסא: 16. ואם - ואנכאן פי אוואני חריר צרבו ומת קאתיל הוא קתל יקתל אלקאתיל: 17. ואם - ואנכאן פי חגאר יד אלדי ימות פיהא צרבו ומאת קאתיל הוא קתל יקתל אלקאתיל: 18. או פי אוואני כ[ש]אב יד אלדי ימות פי צרבו ומאת קאתיל הוא קתל יקתל אלקאתיל: 19. גאל - פאכיר אלדס הוא יקתול אלא אלקאתיל פי תצורבו פי הוא יקתלו: 20. ואם - ואנכאן פיל בגצא ידפעו או רמא עליה פיל לאטי ומת: 21. או פי עדוויה צרבו פי ידו ומת קתל יקתל אלצאריב קאתיל הוא פאכיר אלדס יקתול אלא אלקאתיל פי צדפו פי: 22. ואם - ואנכאן פי פיסע בלא עדאויה דפעו או רמא עליה גמיע אוואני בלא לאטי: 23. או פי גמיע חגאר אלדי ימות פיהא בלא נצר ווקיע עליה ומת והוא לם עאדו לו ולם מפאטיש רדאוותו: 24. ושפטו - וישרעו אלגומעה בין צאריב ובין פאכיר אלדס עלא אלאחכם הדולי: 25. והצילו - ויכלצו אלגומעה אלא אלקאתיל מן יד פאכיר אלדס וירגעו אלו אלגומעה אלא קריית תכליצו אלדי הרב תם ויגלוס פיהא חיתא מות כאדים אלעצים אלדי מסח אלו פי זת אלקדוס: 26. ואם - ואנכאן יכרוג כרוג אלקאתיל אלא תיכים קריית תכליצו אלדי יהרוב תם: 27. ומצא - ויוגד אלו פאכיר אלדס מן ברא לתכים קריית תכליצו ויקתול פאכיר אלדס אלא אלקאתיל ליס לו דם: 28. כי - אין פי קריית תכליצו יגלוס חיתא מות כאדים עצים ובעד מות כאדים עצים ירגאע קאתיל אלא ארץ מילכו: 29. והיו - ויכוננו הדולי ליכון לרסמית חכים לאגילכון פי גמיע מגלסכון:

ולציביט בנין אשר שריף אחיהוד איבין שלמי: 28. ולמטה - ולציביט בנין נפתלי שריף פדהאל איבין עמיהוד: 29. אלה - הדולי אלדי וצא אללה ליוורתו אלא בנין ישראל פי ארץ כנען:

לה

1. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה פי סהלית מואב עלא שט ירחו קאילא: 2. צו - וואצי אלא בנין ישראל ויעטו לללוין מן ורתית מלכהון קורא ללגלוס וגראש לל קורא מסתירהון תעטו לללוין: 3. והיו - ויכוננו ללקורא ליהון ללגלוס וגרשהון יכוננו לבהמתהון ולכיסבהון ולגמיע וחשתהון: 4. ומגרשי - וגראש אלקורא אלדי תעטו לללוין מן חט אלקרייה וברא אלף צראע מסתדיר: 5. ומדתם - ותסתלו מן ברא לל קרייה אלא גאהית שרקי אלפין צראע ואלא גאהית קיבלי אלפין צראע ואלא גאהית גרבי אלפין צראע ואלא גאהית שמאל אלפין צראע ואל קרייה פיל סווא האדא יכון ליהון פסחית אלקורא: 6. ואת - ואלא קורא אלדי תעטו לל לויין אלא סית קורא לתכליץ אלדי תגעלו ליהרוב תם אלקאתיל ועליהון תגעלו תנין וארבעין קרייה: 7. כל - גמיע אלקורא אלדי תעטו לל לויין תמנא וארבעין קריה ליהון ואלא פסחתהון: 8. והערים - ואלקורא אלא תעטו מן מיליך בנין ישראל מן ענד אלכתיר תכתרו ומן ענד אלקליל תקללו רגול לקד ורתו אלדי יוורתו יעטי מן קורא לל לויין: 9. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה קאילא: 10. דבר - כאלים אלא בנין ישראל ותקול אליהון אין אינתו פאייתין אלא אלשאט לל ארץ כנען: 11. והקרייתם - ותצדפו ליכון קורא קורא תכליץ תכון ליכון ויהרוב תם קאתיל צאריב נפס פיל גלסא: 12. והיו - ויכוננו ליכון אלקורא לתכליץ מן אלפאכיר ולם ימות אלקאתיל חיתא וקפו קדאם גומעה לל חכום: 13. והערים - ואלקורא אלדי

לה

2. ומגרש - לא מצאתי בערבית מנראש או גראש במשמע קרוב לעניינו. שלושת התרגומים האחרים תרגמו במילה אחת בשתי צורות. ב: פסחא. ד: פצחא - רחבה. להלן בתרגומנו יש גם פסחא, בפסוקים 5, 7, 5. ומדתם - בג: ותקיימו - נרדפים. 6. המקלט - ההצלה, ההינצלות, וכן בצורות אחרות של אותה מילה בתרגומים האחרים. ב: אלתיכלצא. ג: אלכלאץ. 11. והקרייתם - תרגם לשון מקרה. בד: ותהירו - ותכינו. ג: ותהירו, ותחצרו - ותכינו. 15. למקלט - כנראה מילה משובשת, כיוון שתרגם קודם לתכליץ, ומשמע המילה הבאה כאן, לסהליה -

לעמק, לניא, שאינה הולמת את הקשרה. התרגומים האחרים בד תרגמו כפי שתרגמו לעיל: מקלט. 17. באבן יד - וכן ד. בכתב יד ב יש תוספת: אלדי תנמיסוך פי יד - אשר תוחזק ביד, כת"א וכפירוש רש"י: שיש בה מלוא יד. 19. בפגעו - בהכותו. ב: תיצוצפו = ד: פי צדפו - בפגשו. 20. בצדיה - במארב, וכן ד, כת"א (בכמנא), וכפירוש רש"י: כתרגומו, בכמנא, במארב. ב: פיל קיצאדיה, וכן ג: בקצדיה, בקאציד, באעתמאד - כולן פירושן ככוונה, כמודד וכתרגום רס"ג: בתעמד - בודון. 22. כפתע - בסחירות, וכן ד, כת"א (בתכין). בג: עלא גפליה - פתאום. 25. הכהן הגדל - ב: אלכאדים אלכיבור. ד: אלאימאם אלכיבור, וכן בהמשך.

לכם לחקת משפט לדתיתכם
 ל בל כל מושבתיכם: כל-מכה-
 נפש לפי עדים ירצח את-
 הרצח ועד אחד לא-וענה
 לא בנפש למות: ולא-תקחו כפר
 לנפש רצח אשר-הוא רשע
 לב למות כי-מות וימת: ולא-
 תקחו כפר לנזם אל-עיר
 מקלטו לשוב לשבת בארץ
 לב עד-מות הכהן: ולא-תחניפו
 את-הארץ אשר אתם בה כי
 הדם הוא יחניף את-הארץ
 ולא-רץ לא-יכפר לדם אשר
 שפך-בה כי-אם בדם שפכו:
 לד ולא תטמא את-הארץ אשר
 אתם יושבים בה אשר אני שכן
 בתוכה כי אני יהוה שכן בתוך
 בני ישראל:

שביעי
 לרא ויקרבו ראשי האבות למשפחת
 בני-גלעד בן-מכיר בן-מנשה
 ממשפחת בני יוסף וידברו

לפני משה ולפני הנשאים
 ראשי אבות לבני ישראל:
 ב ויאמרו את-אדני צוה יהוה
 לתת את-הארץ בנחלה בגורל
 לבני ישראל ואדני צוה ביהוה
 לתת את-נחלת צלפחד אחינו
 ג לבנותיו: והיו לאחר מבני
 שבטי בני-ישראל לנשים
 ונגרעה נחלתן מנחלת אבותינו
 ונוסף על נחלת המטה אשר
 תהיינה להם ומגדל נחלתנו
 ד יגרע: ואם יהיה היכל לבני
 ישראל ונוספה נחלתן על
 נחלת המטה אשר תהיינה
 להם ומנחלת מטה אבותינו
 ה יגרע נחלתן: ויצו משה את-
 בני ישראל על-פי יהוה לאמר
 כן מטה בני-יוסף דברים:
 ו זה הדבר אשר-צוה יהוה
 לבנות צלפחד לאמר לטוב
 בעיניהם תהיינה לנשים
 אך למשפחת מטה אביהם

ו תהיינה לנשים: ולא-תסב
 נחלה לבני ישראל ממטה אל-
 מטה כי איש בנחלת מטה
 ח אבותיו ידבקו בני ישראל: וכל-
 בת ירשת נחלה ממשפחת בני
 ישראל לאחר ממשפחת מטה
 אביה תהיה לאשה למען
 יירשו בני ישראל איש נחלת
 ט אבותיו: ולא-תסב נחלה
 ממטה למטה אחד כי-איש
 בנחלתו ידבקו מטות בני
 י ישראל: כאשר צוה יהוה את-
 משה כן עשו בנות צלפחד:
 מפטור יא ותהיינה מחלה תרצה וחגלה
 ומלפה ונעה בנות צלפחד לבני
 יב דדיהן לנשים: ממשפחת בני-
 מנשה בן-יוסף היו לנשים
 ותהי נחלתן על-מטה
 יג משפחת אביהן: אלה המצות
 והמשפטים אשר צוה יהוה
 ביד-משה אל-בני ישראל
 בערבת מואב על ירדן ירחו:

ישראל ותנזאר ורתתהון עלא ורתית אלציביט אלדי יכונו ליהון ומן ורתית אסבאט אבתנא ינמיניע ורתתהון: 5. ויעז - וועא מוסה אלא בנין ישראל עלא קול אללה קאיילא (כירא) תחקיק סיביט בנין יוסף מכלמין: 6. זה - האדא אלכלאם אלא וצא אללה לבנאת צלפחד קאיילא לל חיסין פי חצרתהון יכונו לנסוואן פקט לטאיפית סיביט אבוהון יכונו לנסוואן: 7. ולא - ולם תדוואר ורתיה לבנין ישראל מן סיביט אלא סיביט אין רגול פי ורתית סיביט אבאתו ילזאקו בנין ישראל: 8. וכל - וגמיע בינית ורתיה ורתיה מן אעבאט בנין ישראל לואחיד מן טייפת סיביט אבוהא תכון לל אמרה לאגל יוורתו בנין ישראל רגול ורתית אבאתו: 9. ולא - ולם תדוור ורתיה מן סיביט לסיביט אכיר אין רגול פיורתו ילזקו סיביט בנין ישראל: 10. כאשר - כאלדי וצא אללה אלא מוסה כידא צינעו בנאת צלפחד: 11. ותהיינה - וכאנו מחלה תרעה וחגלה ומלכה ונעה בנאת צלפחד לבנין עמהון לנסוואן: 12. ממשפחות - מן אטוואייף בנין מנשה איבין יוסף כאנו לנסוואן וכאנית ורתתהון עלא ציביט מן טייפת אבוהון: 13. אלה - הדולי אלאוציאי ואלאחכאם אלדי וצא אללה פי יד מוסה אלא בנין ישראל פי סהלית מואב עלא שט ירחו:

30. כל - גמיע צאריב נפס לקאד שהוד יקתול אלא אלקאתיל ושאהיד ואחיד לם יגאוויוב פי נפס לל קתל: 31. ולא - ולם תאכדו פידא לנפס קאתיל אלדי הוא צאלים לל קאתיל אין קתל יקתל: 32. ולא - ולם תאכדו פידא ליהרוב אלא קריית תכליעו לירגע ליגלוס פי ארץ חיתא <מות> אלכאדים: 33. ולא - ולם תלזמו אלא אלארץ אלדי אינתו פיהא אין אלדס ילזים אלא אלארץ ולל ארץ לם ינגיפיד לל דם אלדי אנספך פיהא פלאכין פי דם ספכו: 34. ולא - ולם תנגיס אלא אלארץ אלדי אינתו גלסין פיהא אלדי אנא סאכין פי מבינהא אין אנא אללה סאכין פי וצט בנין ישראל:

לו

1. ויקרבו - וקרבו רוס אלאבאת לטאיפית בנין גלעד איבין מכיר איבין מנשה מן אטוואייף בנין יוסף וכלאמו קדאם מוסה וקדאם אלשורפה רוס אלאבאת לבנין ישראל: 2. ויאמרו - וקאלו אלא סירי וצא אללה לתגעלו אלא אלארץ פיל ורתיה פיל קרעא לבנין ישראל וסירי אתווצא פי אללה לתגעל אלא ורתית צלפחד אכונא לבנאתו: 3. והיו - ויכונו לואחיד מן בנין אסבאט בנין ישראל לנסוואן ות[נ]מניע ורתתהון מן ורתית אבתנא וינזאר עלא ורתית אלסיביט אלדי יכונו ליהון ומן קרעית ורתתנא ינמיניע: 4. ואם - ואנכאן יכון אלטלאק לבנין

לו

2. צוח ב' - תרגום מילולי. ב: אתווצה פי קול אללה - נצטווה בדבר ה'; כת"א (אתפקד במימרא דה'). ג: אתווצא מן אללה - נצטווה מאת ה'. 3. ונגרעה - ותמנע. בגד: ותנקץ - ותפחת. 7. תסב - וכן ג. ב: תנדר, תנתקל - תיסוב, תעבור. ידבקו - וכן ב. ג: ילחמנו ילתזקו - נרדפים.

30. יענה - ושיב. בגד: ישוד - יעיד. 31. רשע - בג: מלוזם. ד: אלתום - חייב, כת"א. 33. יחניף - יחייב, וכן ב, כת"א (מחוב), וכפירוש רש"י: ולא תרשיעו, כתרנומו, לא תחייבו. את הארץ - וכן ב. ג: אילא סוכאן אלארץ - תושבי הארץ. 34. שכן בתוכה - וכן ב. ד: אלדי אנא מיתגלי פי מאבינהא - אשר אני מתגלה בתוכה.

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם-צובא (חלב)

תל-אביב תשס"ו - 2005